

עמ"ת 29832/06/21 - ישואס טספאיה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 29832-06-21

16.6.2021

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

העורר
ישואס טספאיה (עציר)

נגד

המשיבה
מדינת ישראל

בא-כוח העורר: עו"ד שאול עזרא

בא-כוח המשיבה: עו"ד אסי בן הרוש

החלטה

החלטה בערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כבוד סגן הנשיא, השופט שמואל הרבסט) מיום 7.6.2021 בת"פ 55654-02-21, שעל-פיה נדחתה בקשת העורר - עצור עד תום ההליכים אשר כבר הורשע אך טרם נגזר דינו - לצאת מהמעצר כדי לשהות לצד אשתו בעת לידת בתו הראשונה. על-פי הנטען בדיון היום, אשתו של העורר כבר אושפזה לשם כך בבית החולים ברזילי באשקלון. החלטת בית המשפט קמא ניתנה לאחר שהתקבלו תגובותיהם של המדינה ושל שירות בתי הסוהר מבלי שהתקיים דיון במעמד הצדדים.

בערר הנדון טען העורר שתי טענות. האחת, כי בית המשפט קמא לא יכול היה לדון בבקשתו מבלי לקיים דיון במעמד הצדדים. השנייה, כי בנסיבות העניין יש להיעתר לבקשתו, כשם שלטענתו, נעשה במקרים רבים אחרים שבהם התאפשרה יציאת עצורים להשתתף באירועים אישיים יחודיים.

הדיון בערר התקיים היום במעמד העורר, בא-כוחו ובא-כוח המשיבה, אשר חזרו על טענותיהם.

רקע

2. העורר עצור עד תום ההליכים בהליך שבמסגרתו ניתנה ההחלטה. ביום 2.5.2021 ניתנה הכרעת הדין בהליך זה, שעל-פיה הוא הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, אשר כלל צירוף תיקים ותיקון כתבי אישום.

להלן פירוט העבירות שבהן הורשע העורר בכל אחד מההליכים אשר בעניינם ניתנה הכרעת הדין: ת"פ 55654-02-21 (ההליך העיקרי): עבירת קשירת קשר לעשיית פשע, עבירת החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה

עצמית ו-10 עבירות סחר בסמים; ת"פ 2749-04-19: עבירת היזק לרכוש במזיד ועבירת הסגת גבול; ת"פ 18886-01-21: עבירת החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית; ת"פ 9042-10-19: נהיגה ללא רישיון נהיגה של מי שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה, נהיגה ברכב ללא ביטוח, הפרעת שוטר במילוי תפקידו.

ישיבת הטיעונים לעונש נקבעה ליום 4.7.2021, לאחר שיוגש תסקיר מטעם שירות המבחן.

3. לחובת העורר חמש הרשעות קודמות בין השנים 2012-2017 בעבירות רבות ובכלל זה, עבירות רכוש רבות, עבירות אלימות, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, הפרת הוראה חוקית, החזקת סכין, עבירות סמים ונהיגה פוחזת ברכב.

4. הבקשה שבעניינה ניתנה ההחלטה נושא ערר זה הוגשה אל בית המשפט קמא ביום 2.6.2021. ביום 7.6.2021 התקבלו תגובת המשיבה, אשר התנגדה לבקשה וכן תגובת שב"ס, כי אישור חופשה לעצור (בשונה מאסיר), אינה בסמכות שב"ס. עוד באותו יום ניתנה החלטת בית המשפט קמא, אשר דחתה את הבקשה מבלי שהתקיים דיון בבקשה, שבה נקבע לאמור: "נוכח הבקשה ונימוקיה, ולאור עמדת המאשימה, עמדת שירות בתי הסוהר ובשל נתוני האישיים של הנאשם והמסוכנות העולה ממעשיו - הרי שלמרבה הצער - לא אוכל להיענות למבוקש".

דיון והחלטה

5. לאחר בחינת טענות העורר בכתב ובעל-פה (בדיון היום) ובחינת טענותיה של המשיבה, לא נמצא מקום לקבלת הערר. בנסיבות העניין אף לא נמצא פגם בכך שהחלטת בית המשפט קמא ניתנה מבלי שקדם לה דיון. זאת מהטעמים שיובאו בתמצית עתה.

יציאת עצור לחופשה לשם השתתפות באירוע משפחתי

6. נושא יציאת עצור לחופשה לשם השתתפות באירוע משפחתי והדרך הדיונית המתאימה לבירור בקשות אלו נדונה בהרחבה בבש"פ 857/17 מדינת ישראל נ' קורובקוב (15.8.2017) (כבוד השופטת ד' ברק-ארז) (להלן - **עניין קורובקוב**). ככלל נקבע, כי בדרך כלל ולמעט מקרים חריגים, לא תתאפשר יציאת עציר לחופשה. שכן, "יש טעם רב בעיקרון... לפיו ככלל אין מקום לאפשר לעצור עד תום ההליכים לצאת לחופשה. עיקרון זה הולם את ההנחה בדבר מסוכנותו של העצור עד תום ההליכים או קיומן של עילות מעצר אחרות אשר הצדיקו מלכתחילה את דחיית האפשרויות לבחור במתכונות קלות יותר של הגבלת חירות" (שם, פסקה 17). זאת כפי שנקבע זה מכבר, כי "ניתן לקבוע כי בהיות נאשם עצור עד תום ההליכים חופשה מהמעצר אינה עולה בקנה אחד עם המעצר ועם תכליתו. ככלל, אין זה סביר שאדם יהיה משוחרר לחופשה אם נקבע על-ידי בית-המשפט שנשקפת ממנו מסוכנות המחייבת את מעצרו עד לתום ההליכים" (בש"פ 5874/02 אטיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 865 (2002) (כבוד השופט (כתוארה אז) ד' ביניש, פסקה 2).

עם זאת, מאחר שכל עוד העצור לא הורשע עומדת לו חזקת החפות, יהיו מקרים חריגים שבהם תתאפשר יציאת עצור לחופשה (ראו על כך בהרחבה בעניין קורוקוב). המסגרת הדיונית לכך היא בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר, המוגשת על-פי סעיף 52(א) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן - **חוק המעצרים**) (ראו גם הנחיית פרקליט המדינה מספר 5.10 - בקשת עצור לצאת ממעצר לצורך השתתפות באירוע משפחתי או אירוע חריג אחר (עדכון אחרון: 5.2.2017) (להלן - **הנחיית פרקליט המדינה**)).

7. אין מחלוקת על כך שניתן למצוא לא מעט החלטות אשר במסגרתן אושרו חופשות לעצורים כדי להשתתף באירועים אישיים או חריגים. כך גם באותן דוגמאות שהציג בא-כוח העורר בכתב הערר. עם זאת, ישנן גם לא מעט החלטות אחרות, אשר דחו בקשות לאפשר יציאת עצורים לחופשה לשם השתתפות באירועים מעין אלו (ראו לעניין זה עניין קורוקוב, פסקה 19). בכל מקרה, אפילו תתאפשר יציאה כאמור, יהיה זה תוך קביעת תנאי שחרור מתאימים, ערבויות מתאימות אם נמצא כי הן דרושות, לאחר שהתקבלה עמדת שב"ס ואף לאחר קביעת מלווים מתאימים לעצור, אם נמצא כי הדבר נדרש (ראו לעניין זה את הכללים שהותוו בהנחיית פרקליט המדינה בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון וכן ראו, עניין קורוקוב, פסקה 40).

8. במקרה הנדון לא נראה כי יש מקום לשקול את בקשת העורר, בין השאר, מאחר שמדובר במי שכבר הורשע, כך שלא עומדת לו עוד חזקת החפות, ואף מאחר שמדובר במי שנמצאה הצדקה למעצרו עד תום ההליכים, לנוכח עילת המסוכנות הנובעת בין השאר, מהעבירות שעבר ומהרשעותיו הרבות הקודמות והעובדה שלא נמצאה הצדקה לבחירת חלופה מקלה יותר ממעצר. העורר אף לא הציע מלווים, תנאים או ערבויות מתאימות אשר עשויות היו להישקל במקרה מתאים. אולם בכל מקרה, נראה כי אין מדובר באירוע אשר אינו מאפשר יציאה של עצור לחופשה כדי להשתתף בו, אפילו הוצעו תנאים, מלווים וערבויות מתאימות. כך מהטעם שאין מדובר באירוע אשר לגביו לא ידוע מועד התרחשותו המדויק ומעבר לכל, מאחר שנוכחות העורר בליווי מלווה מתאים ובהשגחה מתאימה בחדר הלידה מטבע הדברים, אינה מעשית.

מכל הטעמים האמורים, נראה כי בצדק נדחתה בקשת העורר מהטעמים שעליהם עמד בית המשפט קמא בהחלטתו התמציתית, אך הממצה.

החלטה בבקשה מבלי שהתקיים דיון

9. בקשה ליציאת עצור לחופשה היא כאמור, בקשה לשחרור בתנאים מכוח סעיף 52 בחוק המעצרים. על-פי סעיף 57, על בקשה זו להישמע במעמד שני הצדדים. עם זאת, בעוד אין מחלוקת על כך שלשם קבלת בקשה לעיון חוזר חלה חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, ישנם מקרים חריגים, שבהם דחיית בקשה אינה מחייבת קיום דיון. כך אם נמצא כי מדובר בבקשה שאינה מגלה עילה, ולו באורח קלוש עד שנמצא כי אינה אלא בקשת סרק וכי "הבקשה היא בבחינת טיפוס על קירות חלקים" (בש"פ 1097/06 ביניב נ' מדינת ישראל (9.2.2006), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה ד(3)).

כפי שנאמר לעניין זה, "דומה כי הדעה הרווחת בפסיקה, דעה שאף אני שותפה לה, גורסת כי לא תתקבל החלטה בבקשה לעיון חוזר מבלי שהתקיים בה דיון, אלא במקרה חריג שבחריג שבו באופן מובהק אין וולו ניצוץ ראשוני של התאמה לתנאים לקיומו של עיון חוזר, כדוגמת בקשות חוזרות ונשנות המוגשות במעין 'שיטת מצליח'" (בש"פ 7146/15 פלוני נ' מדינת ישראל (5.11.2015), כבוד השופט ד' ברק-ארז, פסקה 19 וראו גם פסקה 20. עוד על השאלה אם בנסיבות כאמור, נדרש דיון במעמד הצדדים בבקשה לעיון חוזר בהחלטת מעצר ובעניין הדעות בסוגיה זו, ראו: בש"פ 3258/96 פלוני נ' מדינת ישראל (15.5.1996), כבוד השופט מ' חשין, פסקה 7; בש"פ 4586/06 חלידו נ' מדינת ישראל (22.8.2006), כבוד השופטת (כתוארה אז) א' חיות, פסקה 7; בש"פ 2586/13 אלרואי נ' מדינת ישראל (24.4.2013), כבוד השופט צ' זילברטל, פסקאות 7-8).

10. דומה אפוא, כי בנסיבות הנדונות, בקשתו של העורר לאפשר לו יציאה מהמעצר כדי לשהות עם אשתו בחדר הלידה בעת לידת בתו הראשונה, היא בגדר בקשה שהיא "בבחינת טיפוס על קירות חלקים". זאת מכל הטעמים אשר הובאו לעיל כמצדיקים שלא להיענות לבקשה הנדונה. לפיכך לא נמצא פגם בכך שהחלטת בית המשפט קמא ניתנה מבלי שהתקיים דיון בבקשת העורר.

הערר נדחה.

המזכירות תמציא אל באי-כוח הצדדים את ההחלטה, אשר בהסכמתם ניתנה בהיעדרם.

ניתנה היום, ו' בתמוז התשפ"א, 16 ביוני 2021, בהיעדר הצדדים.

תמר בר-אשר,
שופטת